

В години радості і смерті...

Леонід Первомайський

В години радості і смерті,
В труді, печалі і в бою
Люблю залізну і уперту
Вітчизну зоряну мою.
За серце чуле і несите,
За хліб її, за сіль її,
За все, чим жив і буду жити,
Я віддаю свої пісні.
Вночі на бойовому полі,
Грудьми упавши на ріллю,
Сльозу прощальну мимоволі
Я в теплий пил її проллю.
І хай вона, йдучи походом,
Турботна, смілива, жива,
Одкритих бурям і негодам
Моїх пісень не забува.

1937